Ло-ло при очу
Ло-ви дъжвы, при ловъ слъне.
Ловие
Лодский

Ло = лу ахъ челеби щомъ; ло дойде ли реке, щомъ дойде реке ли; тукъ ло мофе да я отъ еле

лоче = либе

Любезнъ, пробуждъ
Любезнивъ — ъ
Любезникъ — ца

лоняинъ = лонъя, кикъкалъ

лоняя, заплюю, кикъя

Лодъкъ, лодъкъ
Лодъчо

Локаре наричятъ невръкопскиятъ българе, въ Ро
ячко вещо то употрѣбяватъ частицата ло.

Локовци — локаре = говетъ пъчолими пъ
Локлоинъ дъсело вадъ и качящи съкоетъ столъватъ кло=
локи

Лолъка

Лонъкамъ
Лолокъ
Лоскамъ
Лосница
Лоста, лостка
Лостъ
Лоставъ
Лостуръ

Лото = кисяло и пастаки кисяло = лото. Мудъ п.

Лочка (халенотъ)
Лотъ, пъдливъ
Лочи ми
Лото зелъ (кеярк. Клиф) арнея, пъдсолъ, раздолъ
Лотъ се
Лотивъ ръсъ.
Лотъки, видъгоъ съ лъкъ и пъстеръ

Люшкамъ
Лъчия
Лющъ
Лъсе
Лощяръ и
Лъмъ

Лъщица — Лъмъ, лютъ голъмъ.
Лъсъ 1) Дорѣ чисто оръ, съ конъ се стрѣляятъ. 2) Лъсъ на
пръчка, пушка, съ конъ се стрѣляятъ стрѣлъ. 3) Лъсъ
давъ гласъ 3) Подобно на второто орѣдие съ
лъмъ и дръвъ съ което тоурекитѣ и дог
ръмадѣрите заплитатъ тъкатъ (пробоя) ръ
го прави въ ръчатъ да да пробиватъ прелѣзъ или
дъръвъ тъкенъ 4) = лъчъ, правъ тъкатъ като
лъчъ? Ъгъл

Лъчъ бръдъ
Лъка ръдъ
Лъкъ село
Лъдъ, лъдъ, лъдъ, отъ лъдъ, лъдъ, лъдъ съ водъ

Лъчение
Лъчадба
Лъчъ
Лъчъ цвъто
Лъмъ — алчен, бъл

Любивъ, уплъдъ, любезъ, любъ
Любимъ и любимъ
Любимецъ
Любителъ
Любителъ, Ерастъ
Любица или собутъ чеко
цвѣте, фъмлка, марчи
Любовенъ — на — но
Любовникъ — ца
Любовъ, вье сехъ чеко, либе
Любодѣй, ъ
Любодѣйчаво
Любодѣйствувамъ
Любодѣйца, ракъла
Любодѣйчивъ
Любодѣйчицъ, копиле
Любодѣяние
Любознание
Любознателенъ — елнъ
Любопитъ
Любопитъ се
Любопитъ
Любопитъ
Любопитъ